

Over Ægirs Vidstragte Sletter

Ásmegin

Bag Skindskov et Grin af Malice
blottes over hin arrede Facade
Naar Hingsten over Hav uden Lise
færdes thi Krists Guld at lade

Over Hav det færdes,
der Enker atter forfærdes
Farleis Ende nu i Havn
med Dødens Hærtog i sitt Favn

Hvor dierve Mænd fraader i Galskab
og dækker hint Land med Blod,
skal Ilden galei i Bævens Drab
over hint Land hvor Solen stod

Domine, te appellabam
Domine, audi curam nostram
Domine, vide operem mortis
Cantant inferi lucto patris

Domine, te appellabam
Domine, te appellabamus